HET ROZEKRUIS

EERSTE JAARGANG, No. 1 DECEMBER 1927

HET ROZEKRUIS

MAANDBLAD, GEWIJD AAN ESOTERISCH CHRISTENDOM
UITGAVE VAN HET ROZEKRUISERSGENOOTSCHAP, NEDERLANDSCHE AFDEELING
HOOFDVERTEGENWOORDIGING: OVERTOOM 534, AMSTERDAM
COMMISSIE VAN REDACTIE, SECRETARIAAT: KLEVERLAAN 90, HAARLEM — GIRO No. 135460
ADMINISTRATIE-ADRES: KWEEKTUINSTRAAT 18, HAARLEM
VERSCHIJNT DEN 15DEN VAN IEDERE MAAND

MOTTO: *EEN HELDER VERSTAND - EEN LIEFDEVOL HART - EEN GEZOND LICHAAM*

HOE DENKT GIJ ER OVER?

Het is eigenaardig en vaak ook vermakelijk, als men zoo ongemerkt eens in de gelegenheid is, om te hooren, hoe de buitenwacht over ons soort menschen denkt.

Zoo gebeurde het mij eens, dat ik op reis moest en in de coupé waarin ik had plaats genomen, een kaart had gelegd, waarop verschillende inlichtingen betreffende ons werk waren gedrukt. Ik had dat gedaan in de hoop, mogelijk iemand te bereiken, die zocht naar een gelegenheid, om contact te krijgen met luidjes, die voor een geestelijk ideaal werkten.

Langzaam vulde zich de coupé en ten slotte kwamen er twee heeren samen binnen, waarvan er één al pratende, de kaart op nam. „Wat is dat?" vroeg hij. „Inlichtingen over de Rozekruisers? Moeten die Roomschen nog meer propaganda maken?" „Welneen", aldus nummer twee, „Rozekruisers zijn geen Roomschen, maar het is toch wel een eigenaardig soort, waar jij en ik ons zeker niet thuis zouden voelen. Vroeger heb ik eens met zoo'n Rozekruiser kennis gemaakt, maar, man, ik wil je wel zeggen, dat ik me vaak heb dood geërgerd. Het is een vervelend slag lui. Stel je voor: dat rookt niet, dat eet geen vleesch, dat drinkt niet, dat draagt geen bont en dat heeft over het sexueele leven een opinie, om van om te vallen. Neen hoor, ik moet niets van die lui hebben. Ik zeg maar, je moet nemen van het leven, wat het je biedt, en al die buitenissigheden, onzin, de wereld is al gek genoeg."

Ach ja, de wereld is al gek genoeg! Dat was ik met den geachten spreker roerend eens, maar het verwonderde me ten zeerste, dat die verstandige man niet inzag, dat het juist de menschen waren, die zijn opinie deelden, die langzamerhand de wereld tot op zekere hoogte tot een gekkenhuis hadden gemaakt. Zeker zou hij het me heel kwalijk hebben genomen, als ik hem dat had verteld en me met een zeker soort medelijden hebben beschouwd, als ik hem had trachten duidelijk te maken, dat het juist dat vervelend slag menschen is, dat er hard naar streeft, om den augiasstal te reinigen en een betere samenleving op te bouwen.

Zeker is 't hier op zijn plaats, om enkele van die „buitenissigheden", zooals onze reiziger ze noemde, onder den aandacht van de lezers te brengen. Laten we er evenwel in de eerste plaats op wijzen, dat wij, leden van het Genootschap of zelfs leerlingen der Orde, lang geen Rozekruisers zijn. Wij zouden het een groote aanmatiging vinden, als wij onszelf zou zouden noemen. Wij zijn slechts studenten en leerlingen en weten, dat een Rozekruiser iemand is, die de menschheid zulk een stuk in de evolutie vooruit is, dat het ons ten eene male onmogelijk is, om ons een voorstelling te maken van het bewustzijn, de macht en de liefde, eigen aan zulk een wezen, dat wij gewoonlijk met den naam van Ouderen Broeder aanduiden. Die Oudere Broeders zijn onze Leermeesters.

En nu onze beginselen, welke onzen reiziger zulk een reden tot ergernis gaven. In de eerste plaats dan het rooken.

Zelf heb ik nooit gerookt, omdat in mijn

jongen tijd de vrouwen zich daar nooit aan schuldig maakten, maar ik kan me voorstellen, dat het rooken van een pijp, sigaar of sigaret iemand heel rustig kan maken, doordat hij voor een poos al zijn aandacht even van verschillende beslommeringen kan aftrekken door die op de rustig wegkringelende rook te vestigen. Maar het is de vraag, of het middel niet erger is dan de kwaal. In zijn artikel: „Waarom de Rozekruisers tegen het rooken zijn", vertelt Max Heindel ons, hoe het rooken langzamerhand het bloed vergiftigt en op die manier oorzaak wordt van allerlei ziekten. Het opsnuiven van rook heeft ook een verstijvenden invloed op het brein en op die manier belemmert het de ontwikkeling er van. Iedere soort rook trekt ook entiteiten uit onzichtbare gebieden aan, die o zoo gaarne met dien rook mee naar binnen glijden en daar een bepaalden ongewenschten invloed uitoefenen. Voor hen, die op geestelijk terrein vorderingen willen maken, is het rooken al heel schadelijk, omdat de geestelijke middelpunten, die tot ontwaken moeten worden gebracht, daardoor worden verdoofd. Het werkje van Felix Ortt bevat ook waardevolle argumenten tegen deze gewoonte. Ja, een gewoonte is het, die vaak zoo ingekankerd is, dat de mensch er na zijn dood nog door heeft te lijden en aan de andere zijde tot dingen komt, die in de oogen van ware occultisten verre van verkieslijk zijn.

En dat drinkt niet.... Is het eigenlijk nog wel noodig, dat ik hier een lans breek voor de geheelonthouding? Weet niet ieder ontwikkeld mensch, dat de drank noodlottig is, zoowel voor het lichaam, en geest als voor de geheele maatschappij? Moest het niet het eerste streven van ieder weldenkend man en vrouw zijn, om de menschheid van dien geesel te verlossen? Ik geloof graag, dat de Leerlingen der Rozekruisers bij feestelijke gelegenheden anders zijn dan zij, die boven hun theewater geraakten, maar daar staat tegenover, dat zij zich nooit hebben te schamen voor nonsens, zooals die wel door drinkers, al zijn het ook nog zulke matige, worden uitgekraamd. In zijn leerzaam werk: „Rozekruisers Cosmologie" vertelt Max Heindel, dat zij, die zich nog schuldig maken aan het gebruik van sterken drank, nooit iets kunnen vatten van het hooger zelf, dat de vonk van God is. Zij blijven opgescheept met een stel hersenen, dat voortdurend verdoofd wordt en zijn daardoor niet in staat, iets voor het hoogere leven te voelen.

En dan het vleesch eten. Ja, dat is voor vele menschen een heel moeilijk punt. Waar er zelfs onder de doktoren nog zoo velen zijn, die vleeschvoedsel aanbevelen, daar is het voor leeken dubbel moeilijk, om te weten, wat te doen. Zelf leef ik al 17 jaar vegetarisch en ik kan niet anders dan bekennen, dat ik gedurende dien tijd veel gezonder ben dan daarvoor. Voor hen, die vegetarisch gaan leven is, volgens mijn inzicht, de grootste moeielijkheid, om het voedsel juist te kiezen. Alle bestanddeelen, in vleeschvoedsel vervat, kan men ook uit de plantenwereld tot zich nemen, alleen moeten velen nog leeren, de nieuwe maaltijden op de juiste manier samen te stellen. Wij hopen onder het hoofd „Voeding" dieper op dat onderwerp in te gaan. Toch, zoolang als wij nog peuteren in onszelf of het wel dan niet goed is om vleesch te eten, zoolang hebben wij alleen onzen aandacht op ons eigen welzijn en heeft de zaak een zeer egoïstischen kant. Wanneer wij ons slechts een oogenblik verplaatsen in den toestand van het arme stomme dier, dat het slachtoffer wordt van onze zucht naar lekker eten of van onze onkunde in het samenstellen van een juist diëet, dan weten we direct hoe onze houding dient te zijn. Als er liefde voor de dieren in ons woont, als wij alles, wat de Vader schiep, met een liefdevol hart beschouwen, ach, dan k u n n e n we niet goedvinden, dat zulke levende schepselen voor ons ter slachtbank worden gevoerd. Dan willen we geen vleesch meer, zelfs al vinden we het nog zoo smakelijk. Volgens mijn inzicht moet d a t de reden zijn, waarom wij geen dierlijk voedsel willen gebruiken.

Het dragen van bont. Het verbaast me dagelijks, hoe heel gevoelige vrouwen bont kunnen dragen. Als men ze hoort spreken over hun hond, hun poes of kanarie, dan doen ze dat zoo, dat er een groote liefde van hen uitgaat voor die dieren. En toch, als diezelfde vrouwen „gekleed" willen zijn, dan moet er bont aan te pas komen. Hoe is het mogelijk, dat zij op dat punt zoo ongevoelig zijn, of is het onkunde? Vragen zij zich dan nooit af, waar dat bont vandaan komt? Hebben zij nooit overdacht, wat er vooraf

gaat aan het oogenblik, dat zij hun keuze doen in den winkel? Wij, leerlingen van het Rozekruis, wij hebben ons die vraag wel gesteld en waar wij weten, dat er een massa lijden plaats moet grijpen, voordat Mevrouw haar bont kan dragen, daar willen wij in geen geval mee doen aan deze mode. Laten de vrouwen zich eens op de hoogte stellen van het vak van de mannen die bekend staan als „trappers" in de landen in het noorden van Noord Amerika, in Canada en rond de Noordelijke IJszee. Zouden zij bont dragen, onze vrouwen, als zij wisten, hoe de arme dieren daar in vallen worden gelokt en dikwijls gedurende dagen bij een kou van 40 graden onder nul in de buitenlucht liggen te sterven, zonder eten, zonder drinken en vol angst? Vrouwen, moesten wij ons niet schamen, om te pronken met het mooie velletje van dat arme dier? En hoeveel van die velletjes zijn er niet noodig voor één bontmantel? Hoeveel levens moeten er dus niet op die manier worden genomen, voor de lap groot genoeg is, om ons te kleeden? De vrouwen, die behooren tot ons, zij willen in geen geval deel hebben aan die massamoord, die daar ieder jaar in het hooge noorden plaats grijpt. Zij weten, dat een vrouw evengoed netjes en „gekleed" kan zijn zonder bont, en zij zouden het allen vrouwen dan ook wel toe willen schreeuwen: „Help mee, om de arme dieren van dat geweldig lijden te verlossen. Weiger om bont te dragen".

Ziehier in hoofdzaak de gekke beginselen van hen, die tot het Rozekruisers Genootschap behooren. Over het sexueele leven moet en kan zooveel worden gezegd, dat het artikel te lang zou worden, als ik ook dat ging behandelen. Toch hoop ik in de toekomst ook dat gewichtige punt met u onder de oogen te zien.

Laten alle weldenkende menschen deze punten eens onbevooroordeeld overdenken en zich afvragen, of zij juist zoo tegenover deze „buitenissigheden" staan als de reiziger, waarover ik in het begin van dit artikel sprak. En, zijn zij het met ons eens, laten zij dan hun schouders zetten onder de moeielijke taak, die de onze is. Laten ze meewerken, om de wereld te verbeteren, want alleen, wanneer de mensch innerlijk verandert, wanneer hij van binnen schooner wordt, dan pas kan de wereld een betere woonplaats bieden aan alle van Gods schepselen. Helpt, de wereld heeft behoefte aan werkers!

OPVOEDENDE WORDEN WIJ OPGEVOED.

De taak der opvoeding is ons op de schouders gelegd door den Meester, Die ons opvoedt tot de volmaaktheid. God voedt ons op. Niet altijd is onze taak zoo gemakkelijk en eervol. Soms gaan wij gebukt onder stoffelijke en geestelijke moeilijkheden en dikwijls valt het ons zeer moeilijk de vaderhand te herkennen in benarde omstandigheden op onzen levensweg. Iemand dichtte eens zoo terecht:

„Drukken 's levens zorgen U soms zwaar terneer,
Lijkt het kruis te zwaar U — zeg het aan den
Heer."

En zoo is het. De kracht van het gebed kan niet te hoog geschat worden. Een waar gebed toch is een zich één voelen met God, waardoor de stoffelijke zaken als vanzelf minder gewicht krijgen, waardoor wij dieper leeren beseffen, dat ons geen taak kàn worden opgedragen door Hem, Die alles weet, wanneer ook voor ons de kracht niet daar is. Zoomin een onderwijzer sommen op het bord zal schrijven, die de ontwikkeling zijner leerlingen te boven gaan, zoomin zal God ons een taak geven, die boven onze krachten is. Al onze moeilijkheden en benarde omstandigheden, het komt alles van God. Het is onze taak, die te overwinnen, onzen geest niet te laten afbrengen van den weg ten Hemel, ons vertrouwen in Hem vast te bewaren en in 't oog te houden die Liefde, die ons opvoedt tot de volmaaktheid. Dat die taak meest ingaat tegen onzen eigen wil is logisch.

Bezitten wij weinig liefde tot den naaste, zoo zal opoffering van ons geëischt worden. Zijn wij driftig en nijdig, zoo zal zelfbeheersching en verdraagzaamheid van ons gevraagd worden in de school des levens. De aardsche paedagogiek is a.h.w. een afspiegeling der Hemelsche opvoeding. Is een kind zwak in rekenen, het krijgt meer rekenwerk dan andere leerlingen, schrijft het niet netjes, dan krijgt het meer schrijfwerk dan de klassegenootjes. „Zoo beneden, zoo boven."

Van den vroegen morgen tot den laten avond omringen wij de kleinen met onze zorgen en lei-

den het in goede wegen. Van de geboorte tot den dood omringt ons de Vader met Zijne zorg en liefde en leidt ons op Zijne wegen tot volmaaktheid. Wij geven onze kinderen oefeningen op om hun kennis te vermeerderen, hun verstand tot ontwikkeling te brengen. God geeft ons gelegenheid tot het doen van het goede, gelegenheid om te doen de dingen, die des Vaders zijn.

Weigert gij de behulpzame hand aan den zwakke, uw som is verkeerd. Loopt gij een gelegenheid om liefde te bewijzen voorbij, uw oefening is verknoeid. Verzuimt gij uw plicht, zijt gij driftig, onverdraagzaam, leugenachtig, onmatig, enz., de Meester onderstreept de fouten door de vergelding en de nare gevolgen der tekortkomingen, niet als een waakzuchtig God, doch als Hemelsche Opvoeder. „Zijne liefde blijft ons leiden. Door een nacht, hoe zwart, hoe dicht, voert Hij ons in 't eeuwig Licht." Wij zijn Gods *kinderen.* De leerlingen in onze scholen ontvangen de oefeningen en moeilijkheden met kalmte, omdat zij weten, dat hun straks de verhooging wacht, de overgang tot een andere klasse. Zij hebben vertrouwen in hun ouders, in hun onderwijzer. Dat kinderlijk vertrouwen, hebt gij dat? Kunt u altijd zeggen: „Wat God doet, dat is welgedaan?" Hoe vaak zijn wij allen niet in opstand tegen ons lot? Hoe dikwijls maken wij aanmerkingen op het aardsche gebeuren en willen wijzer zijn dan Hij, Die alles weet? Hoe vaak maken wij ons nijdig op regeeringen en heele volkeren? Op andere menschen, die andere sommen moeten maken, in andere omstandigheden leven, voor andere moeilijkheden zijn geplaatst als wij? Hoeveel menschen kunnen bij verschrikkelijke natuurrampen en dwaze oorlogen hun Opvoeder in het oog houden en zeggen: „Het waarom ken ik niet. Doch ik ken de hand, die alles bestuurt, en ik weet, dat alle dingen medewerken ten goede, ook, al gaan ze het menschelijk begrijpen verre te boven?"

Wij zijn vaak als leerlingen, die de klasseindeeling en het leerplan der school critiseeren en — hun eigen sommen niet afmaken. Want waar is het kinderlijk vertrouwen in den Vader, Die ons opvoedt tot volmaaktheid? Zooals het kind vertrouwt op zijn vader, zoo zullen wij vertrouwen op God, Die alles weet en ziet, Die onze taak en onze plaats kiest naar onze behoefte en Die ons kracht zal geven om, zij het ook niet zonder fouten, Zijn wil te doen. Want onze verhooging wacht ons.

CHRISTENDOM EN ASTROLOGIE.

Een vorige maal werd de toezegging gedaan de Astrologie eens nader te beschouwen in verband met het Christendom.

De taak, om het innige verband tusschen beide aan te toonen, is niet moeielijk, ware het niet dat ons tijdschrift werd gelezen door 2 groepen van menschen, de een die reeds tamelijk goed in de astrologie thuis is en de ander, die nog minder goed op de hoogte is en om beiden wat te geven zullen wij voorloopig die artikelen plaatsen, waarvan wij hopen, dat allen wat van mededragen, totdat wij over grootere ruimte kunnen beschikken en beter in staat zullen zijn ieders verlangen te bevredigen.

Beschouwt men de evangeliën door een anderen bril, dan gewoonlijk gedaan wordt en tracht men de verborgenheden te ontsluieren, waaraan de Bijbel, zoowel het Oude als het Nieuwe Testament, zoo rijk is, dan vallen terstond enkele dingen in het oog, waaraan de occult-studeerende groote waarde toekent.

Een der voornaamste is wel het feit, dat de Christus begint met zich te kiezen 12 Apostelen. Geen 8 of 14 of welk ander getal ook, neen, juist precies 12. Om de reden hiervan te vinden, zullen wij ons tot de astrologie moeten wenden, die ons zooals altijd een even eenvoudige als juiste oplossing schenkt.

Het mag van meerdere bekendheid zijn, dat ons zonnestelsel, met nog vele andere daarbij, wordt omgeven door een gordel van sterrebeelden, waaraan de Ouden de volgende namen gaven: Ariës: de Ram of het Lam, Taurus: de Stier, Gemini: de Tweelingen, Cancer: de Kreeft, Leo: de Leeuw, Virgo: de Maagd, Libra: de Weegschaal, Scorpio: de Schorpioen, Sagittarius: de Boogschutter, Capricornus: de Steenbok, Aquarius: de Waterman en Pisces: de Visschen. Deze sterrebeelden tezamen noemde men de „Dierenriem", omdat de meeste der namen aan dieren zijn ontleend. Het is deze Dierenriem, die in verband met de 7 planeten: Mercurius, Venus,

Aarde, Mars, Jupiter, Saturnus en Uranus, alsmede de namen van sommige planeten, waarvan voor zooveel onze aarde betreft Luna een belangrijke plaats inneemt, en nog een andere ster, Neptunus genaamd, die zich eveneens om onze Zon beweegt met de Zon zelf een onmiskenbaren invloed uitoefenen op alles wat leeft in onzen Cosmos.

Er bestaat een onveranderlijke wet, die in het gansche heelal zijns gelijke niet heeft, luidende: „Zoo boven, zoo beneden" en alles, niets uitgezonderd, regelt zich naar deze Wet, die ook wel de Regel van Hermes wordt genoemd en wel het beste gesymboliseerd wordt door het Zegel van Salomo, de twee ineen gestrengelde driehoeken, waarvan de een, de lichte, wijst naar boven, den geest en de andere, de donkere, zich richt naar beneden, de stof, aantoonende, dat de eerste zich in den laatsten weerspiegelt.

Geen bouw geschiedt, dan volgens bepaalde afmetingen en altijd moeten zekere verhoudingen in acht genomen worden, anders is het bouwwerk niet hecht en sterk. Slaat dit op een materiëel stuk werk, hoeveel te meer moet het niet van toepassing zijn op het geestelijke bouwwerk van den Macrocosmos (de Groote Wereld), dat toch boven alles moet uitmunten in sterkte en volmaaktheid, wil het de machtige slagen kunnen doorstaan, die de menschheid het in zijn onwetendheid toebrengt.

Elke maat en afmeting, in den Macrosmos gebruikt, treffen wij volgens den Hermetischen Regel in de Microsmos (de Kleine Wereld), des menschen leven aan en niets is volmaakt hier, als het niet een getrouwe weergave is van Boven.

Daarom zien wij, dat de Christus 12 twaalf Apostelen uitkiest, symboliseerende de twaalf teekens van den Dierenriem, met Hemzelf in het midden als symbool van de Zon (de Zoon), die alles bestraalt en zonder welke de twaalve niets waren, gelijk ook de 12 sterrebeelden geen invloed op onze aarde zouden hebben, indien de Zon niet bestond.

Wij verkleinen door dit neer te schrijven niet de Christus, in tegendeel, het is een machtig bewijs voor Zijne verheven Wijsheid, die het noodig oordeelde, voor alles de Macrocosmische afmeting in Zijn leven te gebruiken, op deze wijze voor eeuwig aan den regel van Hermes het Zegel der Waarheid bevestigende.

Ieder der 12 teekens heeft zijn bizondere beteekenis, overeenkomende met den naam, daaraan gegeven en zoo vertegenwoordigt ieder der Apostelen een der teekens, ook overeenkomstig de innerlijke beteekenis dier symbolen. Voor een goed begrip van het laatste is echter diepe studie van de 12 teekens vereischt.

Het optreden der 12 Apostelen is een bevestiging van het Jodendom, dat ook reeds de twaalfvoudige verdeeling kende en deze zeer zeker beter begreep, dan het huidige Christendom. De Christus kwam dan ook om de Joodsche wet aan te vullen en te vervullen en als wij dan in het oog houden, dat Hij allereerst bij Zijn optreden de symboliek van 12 in zijn volle glorie herstelde, begrijpen wij misschien de wondervolle beteekenis van de astrologie.

Een volgend maal zullen wij nader op enkele punten van overeenkomst tusschen Christendom en Astrologie ingaan.

VOEDINGSLEER. (II)

De meest bekende voedingsmiddelen waaruit wij de hiervoor genoemde stoffen kunnen betrekken zijn, wat 't eiwithoudend gedeelte betreft, eieren, kaas, boonen, erwten en verder alle peulen en graanvruchten. Ook vetten zijn in deze artikelen, wel aanwezig, maar deze kunnen wij ook opnemen in den vorm van boter, melk, room of plantaardige oliën en vetten. Ook zijn hiervoor uitstekend geschikt de verschillende oliehoudende vruchten als wal-, para- en hazelnoten en verder pindas en olijven.

Koolhydraten moeten wij voornamelijk betrekken uit zetmeelhoudende voedingsmiddelen als aardappelen, graan- en peulvruchten. De zouten, welke de mensch ook al niet missen kan bij den opbouw van de verschillende weefsels, kunnen door hem worden opgenomen door het eten van versche groenten en vruchten. Daarom moet men dan ook de groenten zoo weinig mogelijk afkoken en moet men het water, waarin de groenten gekookt werden, gebruiken bij het bereiden van soepen en wanneer dit om een of anderen reden niet gewenscht is, drinke men dit water op. Dit heeft bovendien het voordeel, dat men hierdoor minder thee of koffie zal gebruiken; een niet te

onderschatten voordeel: want thee of koffie, bij of kort na een maaltijd gebruikt, werkt in hooge mate het spijsverteringsproces tegen.

Ook veroorzaken vele menschen gisting in hun bloed door het onoordeelkundig combineeren van verschillende spijzen, waarom hieronder een lijstje volgt van verschillende groenten en voedingsmiddelen met een verklaring, welke wel en welke niet goed met elkaar overeenstemmen. Daartoe verdeelen wij ze in:

1. Neutrale; 2. Zuurhoudende en 3. Loogzouthoudende voedingsmiddelen.

1. Neutrale zijn: Noten, gedroogde boonen, erwten linzen, sojaboonen, Zwitsersche kaas, melk, boter, kaas, enz.

2. Zuurhoudende zijn: Zure appels, Sinaasappels, Aardbeziën, Bessen, Ananas, Citroenen, Abrikozen, en alle andere zure of zuurzoete versche vruchten.

3. Loogzouthoudende zijn: Meloenen, zooals Suiker, Water-, Net-, Sucademeloen, Cantaloupe, Olijven, Bananen, Zoete appels, versche erwten en boonen, Selderie, Latuw, Salade, Spinazie, Tomaten, Paddestoelen, Kool als Boerenkool, Roode-, Savoye-, Groene kool of Brusselsche spruitjes, Asperges, Radijs, Wortelen, Knolrapen, Bieten, Snij-, Spercieboonen, Aardappelen, alle graanvruchten en gedroogde Vijgen, Pruimen, Druiven en Rozijnen en Krenten.

Nu dient te worden opgemerkt, dat alle onder 1 genoemde, dus neutrale voedingsmiddelen, goed samen gaan met de onder 2 genoemde zuurhoudende en ook met de onder 3 genoemde Loogzouthoudende. Doch de onder 2 genoemde, de Zuurhoudende dus, gaan niet samen met de Loogzouthoudende, de onder 3 genoemde, daar hierdoor hetzij gisting in het bloed, hetzij andere verteringsstoornissen ontstaan. Daarom dient te worden gebroken met de gewoonte de salades aan te maken met zuren, b.v. citroenen, of wat nog meer verkeerd is, met citroen en suiker.

Verder is het niet goed, te veel zetmeel te gebruiken. In verband hiermede mag wel eens gewezen worden op het feit, dat de meeste menschen te veel brood eten

OVER HET HOOFDKWARTIER. (II)

Men bespeurt dit zelfde streven ook in het nieuwe school- en woonhuis, waar een beduidend aantal kleuters reeds volgens het systeem van het Genootschap verpleging en eerste onderwijs genieten. Maar boveral, in de kleine geheel met klimop overgroeide kapel, te midden van al deze gebouwen, waar de kolonisten, 's morgens en 's avonds circa 10 minuten tezamen komen voor een korte gemeenschaps-wijding.

De bezoeker wordt verder geleid over de van lieverlede tot een mooi park en bloemhof herschapen gronden van de kolonie en langs den rand van een diep ravijn naar den eenige jaren later tot stand gekomen Tempel, welke op een afzonderlijk gelegen en door steile ravijnwanden omgeven plateautje is gebouwd. Men zet zich op een rustieke bank op de mooie grasvlakte, die den Tempel omgeeft en men geniet dan van een enorm, niet te beschrijven mooi uitzicht over de Stille-Zuidzee westwaarts, het glooiende heuvelland, noord-, zuid- en oostwaarts en naar de met eeuwige sneeuw bedekte bergen aan den oostelijken horizon. Dan ontwaart men ook het wonderlijk schoone, dat dit landschap kan bieden aan hen, die gevoelig zijn voor de onbeschrijfelijk mooie sfeer en atmosfeer, welke groote gedeelten van Californie zoo typisch onderscheiden van andere landen. Een telkens veranderende schakeering van uiterst fijne kleuren en tinten omgeeft, beschijnt, doordringt en doortintelt alles, wat men ziet, dichtbij en veraf; en de stille aanschouwer voelt de waarheid van Max Heindels woorden dat in West-Californië de lucht, de ether, de dampkring geheel verschillend, veel fijner en ijler is dan in vele andere landen, — dat hier de mogelijkheid zooveel grooter is voor het verkrijgen van datgene, wat den mensch beter zal maken, — waar een nieuwe kern der menschheid zich zal kunnen gaan ontwikkelen, voor een hooger-begaafd en hooger-gestemd menschenras.

Bezoekers en geleiders worden stil, als ze dit prachtige natuurtafereel aanschouwen en genieten. Aan vragen en antwoorden komt een einde en een fijne plechtige droomerigheid komt over hen, die zich niet kunnen verzadigen aan dien diepen indruk, welke deze fijne natuurpracht geeft.

In dit gezegende oord leven ongeveer een 60-tal menschen in blijden levensmoed, in fijne vroolijke stemming, één van zin en willen om datgenen te doen, te willen en te denken, waartoe ze op dat plekje van den aardbol samen zijn gekomen, zijn gebracht, waartoe zij innerlijk zijn geroepen en heen gevoerd. Daar wordt gedacht, gewerkt en tot uitvoering gebracht, onder stille leiding van Mrs. Heindel en hare trouwe assistenten, wat noodig is om de groote leerstellingen, de mooie filosofie der Rozekruisers wereldkundig te maken, haar op juiste wijze te verspreiden. Daar wordt ook gewerkt aan den grooten arbeid van de langzame genezing der menschheid, daar zetelt...., men voelt en bespeurt het, eveneens de Geestelijke Leiding van deze beweging, die de menschen bezielt, die zich daaraan wijden.

Men behoeft zich slechts eenige oogenblikken in te denken, om den noodzakelijk omvangrijken arbeid te begrijpen, die een juiste verbinding met de 59 centra in Amerika en andere wereld-deelen tot stand brengt en onderhoudt; die de geweldige correspondentie omvat, die behalve deze centra, ook het snel aangroeiende aantal leden van het genootschap aan het hoofdkwartier bindt. Het lijkt voor den student en proefleerling in verre landen en nabij, zoo eenvoudig, om maandelijks hun lessen en brieven te ontvangen. De cursus-studenten in cosmologie en astrologie, juniores en seniores, denken weinig na over het feit, dat zij tot een groote groep behooren, die geregeld hun lessen krijgt; en het zich steeds uitbreidende aantal aanvragers om deskundige geestelijke geneeskundige hulp, (dat in 1926 reeds 1500 bedroeg) beseft nauwelijks, welk een eigenaardigen ernstigen inspannenden arbeid hunne verzoeken ten gevolge hebben. Want elke aanvraag vereischt het opmaken van een horoscoop, het overdenken van zijn aanwijzingen en het maken van gevolgtrekkingen en diagnose, welke bij de beantwoordingen der aanvragen worden medegedeeld.

En elken avond, wandelt een groep personen van deze kolonie naar den tempel, om daar een half uur te zamen en diep verzonken te zijn in het begrip van Goddelijke Liefde, welke Groote Kracht wordt vrijgemaakt om te dienen als zegenbrengend genezings-materiaal voor de in behandeling zijnde zieken over de geheele wereld. Het zijn de op de kolonie aanwezige en ook in de buurt van Mount Ecclesia wonende studenten en proefleerlingen van het Genootschap, die dit groote voorrecht kunnen genieten om dagelijks in den Tempel een zoo voornaam deel van het welzijn der menschheid te gaan behartigen.

Het is een fijn genoegen in die kolonie eenigen tijd te mogen vertoeven, het opgewekte mooie leven en streven gade te slaan, dat daar tot uitdrukking komt in gespannen en gestagen dagarbeid tot heil der menschheid, dat daardoor tegelijkertijd het groote krachtdadige gebed is tot Den Vader, Wiens oneindige Liefde ook het welzijn, den vooruitgang, de hoogere ontwikkeling van de menschheid bedoelt. Bidt en werkt! Maar werken *is* bidden, en in dit oord ziet, gevoelt en ontwaart men de juiste toepassing.

Niemand is baas, niemand voelt zich baas, noch wil het zijn, en een ieder voelt zich gelijk, een werkman in den Wijngaard des Heeren. En het hier bereikte groote resultaat, de steeds snel groeiende uitbreiding van de beweging, legt getuigenis af van hetgeen toegewijde geestkracht, eendrachtig willen van menschen, onder Hoogere Leiding in korten tijd tot stand kan brengen.

Homo sum, ik ben mensch, dit wordt door alle kolonisten steeds in vollen deemoed herdacht en begrepen, en de onderlinge vriendschapsband en de geestelijke gemeenschap is de groote steun, die de menschen daar meer dan gewoonlijk voor struikelen en vallen behoedt en bij het toch nog zoo veelvuldig voorkomen ze snel opheft, en verder leidt op het moeizame pad van stijging naar het Groote Licht, dat hoog, in de verre verte, wenkt en schittert.

STEMMEN UIT HET BUITENLAND.

...... In Suid-Afrika het ons nog nie centraals, maar is van plan om een te stig. Dan is hier viel Afrikaners, want ni engels kan leeznie, maar well hoogholands.

Neuve opslag leer in die skool Afrikaans des eenfoudige holands.

Ik will pitji propaganda maak en ik vraa u a.ub. om mij pitji van julle publikatie te stuur en van di holands „Rozekruis".

Zo als je weet leez en redeneer di Boere grag oor geestlige zaake......

Transvaal, Suid-Afrika.

KRONIEK JANUARI 1928.

We zullen moeten berusten in de kleine plaats, die ons hier gegeven is, maar ach, mijne vrienden, wat zou ik u een heele boel te vertellen hebben. Er gebeurt zoo veel om ons heen 'k Zou U dit keer willen spreken over vrede op aarde. Maar dat kan niet, want dan zou dit heele blad te klein zijn. En ook .... laten we nog maar een poosje doorvechten tot we er zóó beu van zijn, dat we werkelijk naar vrede op aarde gaan verlangen, zóó dat 't voor ons wordt één smachtend verlangen, één groot gebed om vrede op aarde en in onze zielen.

Ze hebben dezer dagen een man begraven, een Russisch generaal d.w.z., dat was hij vroeger, in z'n slechtsten tijd. Later ging het hem, Gode zij dank, beter. Toen woonde hij op een kamertje, ergens misschien drie hoog achter, net als vele andere niet-generaals en kon z'n leven overpeinzen.

Daar wilde ik u echter niet over schrijven. Wel echter graag met een enkel woord over hetgeen is geschied toen de generaal dood was. Men vond 't verschrikkelijk, dat zoo iemand zoo maar moest worden weggebracht, en goede vrienden zochten naar een oude generaals-uniform om hem aan te trekken en daardoor de laatste eer te bewijzen. Nu is het niet mijn bedoeling — wilt mij goed begrijpen a. u. b. — om mij zelven aan te stellen om die vrienden te hervormen of zelfs te verbeteren. Maar ik zou u er toch even op attent willen maken, dat we onze vrienden — generaal of niet — toch beter van dienst zouden kunnen zijn, wanneer we bij hun leven ons eens bezorgd zouden maken omtrent hun versleten uniform. Wellicht zouden we hunne oogen kunnen openen voor een ander kleed: voor het kleed, waarmede zij gekleed zullen zijn, die den wil deden van onzen Vader in de hemelen. Ik lees ook nergens in den Bijbel van een ander kleed, dat waarde zou kunnen hebben.

„En als de koning ingegaan was, om de aanzittende gasten te overzien, zag hij aldaar een mensch niet gekleed zijnde met een bruiloftskleed. En de koning zeide tot hem: „Vriend! hoe zijt gij hier ingekomen, geen bruiloftskleed aanhebbende?" En hij verstomde".

Op een andere plaats lezen we: „En zijne gedaante was gelijk een bliksem en zijne kleeding wit, gelijk sneeuw".

Werkelijk, nergens lees ik dat we iemand van dienst kunnen zijn met een generaals-uniform.

Ook Johannes de Dooper droeg maar een kemelsharen kleed. Laten we dus zorgen, dat we ons bruiloftskleed gaan maken en mochten we een eenzame ontmoeten, laten we hem dan daarvan spreken en laten we het vooral niet nalaten.

Hebt gij vrienden en kennissen, die zich voor onze Leeringen interesseeren?

Doet hen en ons een genoegen en geeft hun adres op aan de administratie; zij ontvangen dan ter kennismaking een nummer van dit blad gratis.

DE NIEUWE WERELDGODSDIENST (II).

Waak op, mijn ziel! Goud sijpelt
langs de kimmen
en doet uw wiek van diamanten glimmen;
de breede lichtstroom voert u op ter
waarheid!

Prosper van Langendonk.

Waarom! Waartoe!

Alle zoekers die bevrediging vragen van hoofd en hart, vinden in het esoterisch christendom de rust, die zij zoozeer behoeven. Geslagen en vertrapt door de wereld, ontvangen zij hier nieuw voedsel om hun idealen te belevendigen. Het E. C geeft niet slechts een leer, zij wijst ook een weg. Het Pad van inwijding in deze verheven mysterieken, kan worden voleindigd tot het einde toe. Alle hinderpalen, alle moeilijkheden, alle martelende vragen? Er is een oplossing en antwoord voor! De tegenstellingen in de huidige maatschappelijke constellatie, zoowel geestelijk als stoffelijk? Ze deren niet meer!

Zij, die eenmaal het Pad van Inwijding betreden, worden gesteund door sterke armen, opwaarts gevoerd naar ongekende hoogten, klaargemaakt voor ongeloofelijke mogelijkheden, toegerust met sterke krachten.

Waarom? Waartoe? Ziedaar de vragen, die de niet-occultist stelt. Is de verschijnende Christelijke Godsdienst, zooals die door de Kerken geleerd wordt, niet voldoende geschikt, de zoekende ziel datgene te geven wat ze behoeft? Neen, geachte lezer, voor den occulten onderzoeker is de verschijnende Christelijke Godsdienst in al zijn geledingen slechts de gestamelde A uit een alphabet van een legio aantal letters en de leerling weet, dat om de sleutel tot dit alphabet te vinden, één ding noodig is, n.l. Dienst.

Maak Dienst tot den grondtoon van uw leven en ge staat aan de poort van het occulte Christendom.

Waartoe? Het waartoe ligt opgesloten in dat ééne woord: Dienst. Het is de heerlijke taak van den occultist, na zichzelf voldoende te hebben voorbereid en te zijn gevorderd, een opdracht te mogen uitvoeren, teneinde onze medeschepselen te helpen voortschrijden op het moeilijke pad der evolutie, medehelpen het Goddelijk Plan te voleinden, ieder naar kennis en krachten,

Metterdaad het Evangelie te brengen en de zieken te genezen.

Metterdaad!

Een schat van kennis te vergaren, door persoonlijk onderzoek volgens aanwijzingen en methoden, aanvankelijk slechts gegeven aan enkelen, nu door de werkzaamheid van de Meesters van het Rozekruis, bereikbaar voor een ieder, die ernstig wil.

Ziedaar eenige perspectieven op den nieuwen Wereldgodsdienst, die eenmaal het heerlijk bezit zal zijn van het grootste deel der menschheid.

Na deze twee inleidende artikelen zullen wij in de komende maanden op ieder der leeringen van de Rozekruisersorde meer speciaal den nadruk trachten te leggen.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

VRAAG: Beschouwen de Rozekruisers den Bijbel als een door God geschreven boek? Zijn zij dogmatische of historische of ideëele Christenen?

ANTWOORD: Gedurende alle eeuwen der evolutie is er altijd een gedeelte van het menschdom geweest, dat de groote menigte in innerlijke ontwikkeling vooruit was. Zij bezaten en bezitten reeds, wat de meesten nog pas in de verre toekomst zullen bezitten. Deze menschen hadden en hebben een sterk contact met de geestelijke gebieden; zij kennen de groote waarheden Gods, die voor velen nog gesluierd liggen. Onder alle volkeren zijn er van die voorloopers der ontwikkeling geweest, zoo ook onder de Joden en de Christenen.

Deze menschen zijn het, die door het Opperwezen zijn aangewezen, om de heilige boeken te schrijven, zoo noodig voor de innerlijke opvoeding der menigte. Zij schreven de verschillende wetten neer, noodig voor een bepaald volk, maar tegelijkertijd stelden zij zeer groote, heilige waarheden te boek, die zij hadden leeren kennen in Gods heerlijke schepping. Waar zulke geschriften in ieders handen kwamen, daar achtten deze wijzen het noodig, om de waarheden in zulk een trant te schrijven, dat de gewone mensch geen kans had, om bepaalde wetten te leeren kennen, die hij nog niet kon beheerschen, maar zij, die tot op zekere hoogte ontwikkeld waren, konden in die geschriften een bron van wijsheid vinden, die hen weer verder hielp en helpt op het moeilijke pad, dat naar boven leidt.

Onze Bijbel is uit zulke geschriften samengesteld. Maar, er is veel mee geknoeid. Er zijn belangrijke geschriften weggelaten en weer waardelooze dingen tusschen gevoegd. Ook is de Kennis der vertalers niet van zulk een gehalte geweest, dat zij in staat waren, de zeer belangrijken inhoud op de juiste wijze weer te geven, met het gevolg, dat er veel in den Bijbel gevonden wordt, dat onjuist is. Toch heeft het Boek voor ons een onschatbare waarde, want wie leert lezen tusschen de regels door, wie allerlei gegevens ernstig overdenkt en ze als een onderwerp van meditatie gebruikt, hij zal vroeg of laat een innerlijk inzicht in de geestelijke dingen krijgen, waarvan hij vroeger nooit had durven droomen.

Dogmatische Christenen zijn we in geen geval. Dogma leidt tot verharding, tot den geestelijken dood. Er zijn er onder ons, die historische Christenen zijn, anderen zijn dat weer niet. Ieder wordt bij ons vrijgelaten, zelf een meening te vormen omtrent de mysterien rond den Christus, maar wij hebben dit gemeen, dat wij allen het Christus ideaal hoog houden en er zooveel mogelijk naar streven, om Zijn voorbeeld te volgen.

Alle stukken, bestemd voor de rubriek „Vragen en antwoorden" voortaan te zenden aan de redactie, Kleverlaan 90, Haarlem.

VAN DE COMMISSIE VAN REDACTIE EN ADMINISTRATIE.

MEDEDEELINGEN.

Alle stukken betreffende de administratie voortaan te richten aan:

Kweektuinstraat 18, Haarlem

Voor redactie:

Kleverlaan 90, Haarlem

Geldstortingen kunnen voortaan ook geschieden op ons

Gironummer 135460

Bestel s. v. p. geen boeken en brochures aan „Het Rozekruis" en geef geen abonnementen op aan den Boekhandel en Uitgeverij.

Deze diensten zijn gescheiden en verwarring geeft U groote vertraging.

Wij verzoeken alle leden en belangstellenden zich in te spannen voor het aanwerven van abonné's

Financieel is „Het Rozekruis" nog lang niet in evenwicht en het orgaan mret ten spoedigste in 12 pagina's kunnen uitkomen.

Helpt alstublieft!!

Verzoeke voorloopig geen bijdragen van redactioneelen aard in te zenden.

We hebben een groot aantal ontvangen en zijn voor máánden klaar.

Christus zegt: „Hebt uwe vijanden lief, zegent ze die u vervloeken, doet wèl degenen die u haten en bidt voor degenen, die u geweld doen en die u vervolgen, opdat gij moogt zijn kinderen uws Vaders, Die in de hemelen is".

De machthebbers dezer wereld doen vervaardigen: stikgassen, duikbooten, kruisers, machinegeweren, granaten, enz. enz.

De nieuwe wereldgodsdienst zal deze gapende kloof overbruggen.

VAN DE CENTRA.

AMSTERDAM.

Centrum: Alberdingk Thymstraat 4
Secretariaat: Marnixstraat 354.

Agenda:

Zondag 10 uur voorm. Bijbelcursus.
Dinsdag $8^1/_2$ uur n.m. Cosmo-cursus voor gevorderden.
Donderdag 8 uur n.m. Cosmo-cursus voor eerstbeginnenden.
Vrijdag $8^1/_2$ uur n.m. bibliotheek en conversatie-avond.

DEN HAAG.

Het centrum is gevestigd: Van Galenstraat 18.

Agenda:

Maandag 8 uur n.m. Cursus Astrologie.
Dinsdag 8 uur n.m. Cursus Philosophie.
Woensdag 8 uur n.m. Cursus Cosmologie.
Vrijdag 8 uur n.m. Cursus Astrologie.
Zondag 8 uur n.m. Wijdings- en genezingsdienst, gegevolgd door een verhandeling over de leeringen van Max Heindel.

Maandag, Dinsdag, Woensdag en Donderdag is het centrum van 10—12 uur en 3—5 uur geopend. Belangstellenden zijn welkom. Bibliotheek.

HAARLEM.

Het secretariaat van het centrum Haarlem is gevestigd: Kleverlaan 90.

Agenda:

Maandag 8 uur n.m. Cursus Cosmologie.
Begin Februari a s. Openbare lezing.

ZAANDAM:

Secretariaat: J. T. H. P. Schnuck, 1e Jan van der Heijdenstraat 133II Amsterdam (Zuid).

Agenda:

Zondag 10 uur v.m. Cosmo-cursus.
Belangstellenden na voorafgaand bericht hartelijk welkom.

Inlichtingen over cursussen te Baarn bij:
Mevr. SAUTERMEISTER-v.d. BERG, Nassaulaan 39, Baarn.